

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2001/C 303/01	Beslut fattade av domstolen vid sammanträdet den 18 september 2001	1
2001/C 303/02	Domstolens dom av den 13 september 2001 i mål C-89/99 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Schieving-Nijstad vof m.fl. mot Robert Groeneveld ("Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen — Artikel 50.6 i TRIPs-avtalet — Tolkning — Direkt effekt — Tillämpning i mål som inte avgjorts vid den tidpunkt då avtalet trädde i kraft för den berörda statens vidkommande — Villkor för att fastställa en frist inom vilken talan avseende huvudsaken skall väckas — Beräkning av fristen")	2
2001/C 303/03	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2001 i mål C-374/99: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1995 — Konsumtionsstöd för olivolja — Bidrag för får och getter)	3
2001/C 303/04	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2001 i mål C-375/99: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission ("EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåren 1996 och 1997 — Offentlig lagring av nötkött")	4
2001/C 303/05	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2001 i mål C-417/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Direktiv 96/62/EG — Utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten — Underlåtenhet att utse behöriga myndigheter och organ med uppgift att tillämpa direktivet)	4

2001/C 303/06	Mål C-261/01 och C-262/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Beroep Antwerpen av den 28 juni 2001 i målen belgiska staten mot E. Van Calster och F. Cleeren (mål C-261/01) och mot NV Openbaar Slachthuis (mål C-262/01)	5
2001/C 303/07	Mål C-264/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Düsseldorf av den 18 maj 2001 i målet mellan 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft, 8. See-Krankenkasse och Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co	5
2001/C 303/08	Mål C-267/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Obersten Gerichtshofes av den 11 juni 2001 i målet mellan Jaroslav Nyvlt och Flughafen Wien AG	6
2001/C 303/09	Mål C-297/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Catania — Quarta Sezione Civile — av den 12 juli 2001 i de förenade målen mellan Sicilcassa SpA och IRA Costruzioni SpA m.fl. samt Elena Aiello och IRA Costruzioni m.fl.	7
2001/C 303/10	Mål C-300/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Feldkirch av den 14 juni 2001 i ett mål rörande inskrivning i fastighetsbok i vilket klaganden är Doris Salzmänn, född Greif	7
2001/C 303/11	Mål C-306/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Düsseldorf av den 11 juli 2001 i målet 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft och 8. See-Krankenkasse mot Mundipharma GmbH	7
2001/C 303/12	Mål C-308/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre av den 24 juli 2001 i målet mellan 1) Gil Insurance Ltd, 2) UK Consumer Electronics Ltd. 3) Consumer Electronics Insurance Company Ltd, 4) Direct Vision Rentals Ltd, 5) Homecare Insurance Ltd, 6) Pinnacle Insurance plc och Commissioners of Customs and Excise	8
2001/C 303/13	Mål C-316/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängiger Verwaltungssenat Wien av den 25 juli 2001 i målet mellan dr Eva Glawischnig och Bundeskanzler	8
2001/C 303/14	Mål C-317/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 20 juni 2001 i målet mellan 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balikci, 3. Ismail Birer, 4. Refik Günes och Bundesanstalt für Arbeit	9
2001/C 303/15	Mål C-318/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria Provinciale di Roma av den 27 februari 2001 i målet mellan Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA och Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio	9

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2001/C 303/16	Mål C-320/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Lübeck av den 6 augusti 2001 i målet mellan Wiebke Busch och Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG	10
2001/C 303/17	Mål C-321/01 P: Överklagande, ingivet den 21 augusti 2001 (fax 20.8.2001) av AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 7 juni 2001 i mål T-187/99: AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft mot Europeiska gemenskapernas kommission	10
2001/C 303/18	Mål C-325/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2001 av Konungariket Nederländerna	11
2001/C 303/19	Mål C-329/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court av den 20 juli 2001 i målet mellan The Queen, efter en ansökan av British Sugar Plc, och Intervention Board for Agricultural Produce	11
2001/C 303/20	Mål C-330/01 P: Överklagande, ingivet den 4 september 2001 av Hortiplant SAT, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 14 juni 2001 i mål T-143/99: Hortiplant SAT mot Europeiska gemenskapernas kommission	12
2001/C 303/21	Mål C-331/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 september 2001 av Konungariket Spanien	13
2001/C 303/22	Mål C-338/01: Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 7 september 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2001/C 303/23	Mål C-358/01: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 19 september 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2001/C 303/24	Avskrivning av mål C-431/00	15
2001/C 303/25	Avskrivning av mål C-195/01	15
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2001/C 303/26	Förstainstansrättens beslut av den 30 april 2001 i mål T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV mot Europeiska gemenskapernas kommission (Beslut 94/90 — Allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning — Berättigat intresse av att få saken prövad)	16
2001/C 303/27	Förstainstansrättens beslut av den 28 mars 2001 i mål T-130/00: Javier Reyna González del Valle mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Tillsättning — Placering i lönegrad — För sent väckt talan — Avvisning)	16
2001/C 303/28	Förstainstansrättens beslut av den 25 april 2001 i mål T-244/00, Coillte Teoranta mot Europeiska gemenskapernas kommission (Jordbruk — EUGFJ — Vägran att finansiera utgifter på grund av oegentligheter vid tillämpningen av gemenskapsrättsliga bestämmelser — Talan väckt av stödmottagaren — Uppenbart att talan skall avvisas)	16

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2001/C 303/29	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 28 maj 2001 i mål T-53/01 R, Poste Italiane SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande — Artikel 86 EG jämförd med artikel 82 EG — Artikel 86.2 EG — Posttjänster — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)	17
2001/C 303/30	Mål T-162/01: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 18 juli 2001 av Laborios R.T.B., S.L.	17
2001/C 303/31	Mål T-171/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 juli 2001 av Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe	18
2001/C 303/32	Mål T-181/01: Talan mot Europaparlamentet väckt den 6 augusti 2001 av Chantal Hectors	19
2001/C 303/33	Mål T-184/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 augusti 2001 av IMS Health Inc.	19
2001/C 303/34	Mål T-189/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 augusti 2001 av Vassilios Tsarnavas	20
2001/C 303/35	Mål T-192/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 augusti 2001 av Groupement européen d'intérêt économique Lior	21
2001/C 303/36	Mål T-193/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 augusti 2001 av Alain-Pierre Allo	22
2001/C 303/37	Mål T-194/01: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 14 augusti 2001 av Unilever N.V.	23
2001/C 303/38	Mål T-195/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 augusti 2001 av Gibraltars regering	23
2001/C 303/39	Mål T-197/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 augusti 2001 av Société Coopérative Agricole GIPAM	24
2001/C 303/40	Mål T-198/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 augusti 2001 av Technische Glaswerke Ilmenau GmbH	25
2001/C 303/41	Mål T-202/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 augusti 2001 av aktiebolaget Free Trade Foods	26
2001/C 303/42	Mål T-207/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 september 2001 av Gibraltars regering	27

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Beslut fattade av domstolen vid sammanträdet den 18 september 2001

(2001/C 303/01)

Europeiska gemenskapernas domstol har vid sitt sammanträde den 18 september 2001 fattat följande beslut:

Utnämning av avdelningsordförande

Domstolen har i enlighet med artikel 10.1 i rättegångsreglerna beslutat att för en ettårsperiod med början den 7 oktober 2001 utnämna

- domaren P. Jann till ordförande på första och femte avdelningen,
- domaren F. Macken till ordförande på tredje och sjätte avdelningen,
- domaren N. Colneric till ordförande på andra avdelningen,
- domaren S. von Bahr till ordförande på fjärde avdelningen.

Avdelningarnas sammansättning

1. Avdelningarna skall under denna period ha följande sammansättning:

Första avdelningen

P. Jann, avdelningsordförande
L. Sevón och M. Wathelet, domare

Andra avdelningen

N. Colneric, avdelningsordförande
R. Schintgen och V. Skouris, domare

Tredje avdelningen

F. Macken, avdelningsordförande
C. Gulmann, J.-P. Puissechet och J.N. da Cunha Rodrigues, domare

Fjärde avdelningen

S. von Bahr, avdelningsordförande
D.A.O. Edward, A. La Pergola och C.W.A. Timmermans, domare

Femte avdelningen

P. Jann, avdelningsordförande
S. von Bahr, D.A.O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet och C.W.A. Timmermans, domare

Sjätte avdelningen

F. Macken, avdelningsordförande
N. Colneric, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, V. Skouris och J.N. da Cunha Rodrigues, domare

2. I varje mål som tilldelas tredje och fjärde avdelningen (som består av fyra domare) skall dessa avdelningar vara sammansatta av ordföranden, referenten och en tredje domare som utses enligt en lista där domarna anges i rangordning efter ålder i ämbetet och där namnen förskjuts ett steg vid varje allmänna sammanträde.

3. För att besluta vilka fem domare som skall döma i de mål som skall avgöras av en stor avdelning, nämligen femte eller sjätte avdelningen (vilka består av sju domare), skall det fastställas en lista för det rättsliga året. På denna lista anges alla de domare som ingår i avdelningen, förutom ordföranden, i följande ordning:

- a) De domare som ingår i den lilla avdelningen som består av fyra domare, i rangordning efter ålder i ämbetet.
- b) De domare som ingår i den andra lilla avdelningen, i samma ordning.

I varje mål skall den stora avdelningen ha följande sammansättning:

- Ordföranden.
- Referenten.
- Tre domare som utses i den ordning de anges på listan, varvid namnen förskjuts ett steg vid varje allmänna sammanträde.

Om en eller flera domare har förhinder skall ersättare utses i den ordning de anges på listan. För det fall ordföranden på den stora avdelningen har förhinder skall han emellertid företrädesvis ersättas av ordföranden på den lilla avdelningen.

När domstolen eller avdelningen anser att flera mål bör avgöras gemensamt (vare sig de formellt förenas eller ej) skall domstolens sammansättning vara den som fastställs när det första av målen tas upp på det allmänna sammanträdet.

4. För perioden fram till och med den 6 oktober 2002 skall de listor som nämnts ovan fastställas enligt följande:

Tredje avdelningen

(Ordförande: domaren F. Macken)

Domarna C. Gulmann, J.-P. Puisseochet och J.N. da Cunha Rodrigues

Fjärde avdelningen

(Ordförande: domaren S. von Bahr)

Domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola och C.W.A. Timmermans

Femte avdelningen

(Ordförande: domaren P. Jann)

Domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola S. von Bahr, C.W.A. Timmermans, L. Sevón och M. Wathelet

Sjätte avdelningen

(Ordförande: domaren F. Macken)

Domarna C. Gulmann, J.-P. Puisseochet, J.N. da Cunha Rodrigues, R. Schintgen, V. Skouris och N. Colneric

Utnämning av förste generaladvokat

Domstolen har i enlighet med artikel 10.1 i rättegångsreglerna beslutat att för en ettårsperiod med början den 7 oktober 2001 utse S. Alber till förste generaladvokat.

DOMSTOLENS DOM

av den 13 september 2001

i mål C-89/99 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Schieving-Nijstad vof m.fl. mot Robert Groeneveld⁽¹⁾

(”Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen — Artikel 50.6 i TRIPs-avtalet — Tolkning — Direkt effekt — Tillämpning i mål som inte avgjorts vid den tidpunkt då avtalet trädde i kraft för den berörda statens vidkommande — Villkor för att fastställa en frist inom vilken talan avseende huvudsaken skall väckas — Beräkning av fristen”)

(2001/C 303/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, referent, J.-P. Puisseochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 13 september 2001 avkunnat dom i mål C-89/99, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Schieving-Nijstad vof m.fl. och Robert Groeneveld, angående tolkningen av artikel 50.6 i Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, vilket ingår som bilaga 1 C till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, vilket godkändes på gemenskapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) När Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPs-avtalet), vilket ingår som bilaga 1 C till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, vilket godkändes på gemenskapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994, har blivit tillämpligt i den berörda medlemsstaten vid en tidpunkt då underinstansen avslutat förfarandet, men ännu inte meddelat beslut, är artikel 50 i TRIPs-avtalet tillämplig om immaterialrättsintrånget fortsätter efter den dag då bestämmelserna i TRIPs-avtalet blev tillämpliga i gemenskapen och i medlemsstaterna.

2) De processuella kraven i artikel 50 i TRIPs-avtalet, närmare bestämt artikel 50.6, skapar inte några rättigheter för enskilda som dessa direkt kan göra gällande inför gemenskapens och medlemsstaternas domstolar. När de rättsliga myndigheterna har att tillämpa nationella regler för att besluta om interimistiska åtgärder för att skydda immaterialrätter som omfattas av ett område på vilket TRIPs-avtalet är tillämpligt och inom vilket gemenskapen redan har lagstiftat, skall de emellertid i möjligaste mån göra det mot bakgrund av ordalydelsen i och syftet med artikel 50.6 i TRIPs-avtalet och, närmare bestämt, med beaktande av samtliga omständigheter i det mål som dessa myndigheter har att avgöra för att säkerställa en jämvikt mellan immaterialrättsinnehavarens och svarandens konkurrerande rättigheter och skyldigheter.

3) Artikel 50.6 i TRIPs-avtalet skall tolkas så, att det är nödvändigt med en begäran av svaranden för att de interimistiska åtgärder som beslutats skall förfalla på grund av att talan avseende huvudsaken inte har väckts inom den frist som föreskrivits härför i de interimistiska besluten eller, om en sådan frist inte föreskrivits, inom den längsta tid som motsvaras av antingen 20 arbetsdagar eller 31 kalenderdagar.

4) I avsaknad av föreskrifter i TRIPs-avtalet om den tidpunkt vid vilken den frist om 20 arbetsdagar eller 31 kalenderdagar som avses i artikel 50.6 i nämnda avtal börjar att löpa, har varje avtalsslutande part befogenhet att bestämma utgångspunkten för ovanstående frist, under förutsättning att denna är "skälig" med hänsyn till omständigheterna i målet i fråga, med beaktande av den nödvändiga jämvikten mellan immaterialrättsinnehavarens och svarandens konkurrerande intressen.

5) I avsaknad av gemenskapsrättsliga föreskrifter på området och i enlighet med artikel 1.1 i TRIPs-avtalet är varje medlemsstat behörig att bestämma gränserna för de rättsliga myndigheternas befogenheter med avseende på de interimistiska åtgärder som dessa beslutar. Artikel 50.6 i TRIPs-avtalet varken föreskriver eller utesluter att en medlemsstat i sin rättsordning i förekommande fall stadgar att de rättsliga myndigheterna i denna stat

är behöriga att *ex officio* fastställa den frist inom vilken talan avseende huvudsaken skall väckas på samma gång som de beslutar om de interimistiska åtgärderna, utan att det för den skull är nödvändigt med en begäran från svaranden.

6) Artikel 50.6 i TRIPs-avtalet varken föreskriver eller utesluter att medlemsstaterna i förekommande fall ger sina rättsliga myndigheter befogenhet att fastställa den frist inom vilken talan avseende huvudsaken skall väckas. Eftersom ovanstående bestämmelse inte innehåller närmare uppgifter på denna punkt, är varje medlemsstat behörig att avgöra omfattningen av överinstansernas befogenheter i detta avseende.

(¹) EGT C 136, 15.5.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 13 september 2001

i mål C-374/99: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1995 — Konsumtionsstöd för olivolja — Bidrag för får och getter)

(2001/C 303/03)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (referent) och L. Sevón; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitisekreterare: R. Grass), har den 13 september 2001 avkunnat dom i mål C-374/99: Konungariket Spanien (ombud: M. López-Monís Gallego) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Guerra Fernández), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/596/EG av den 28 juli 1999 om ändring av beslut 1999/187/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk för räkenskapsåret 1995 (EGT L 226, s. 26) till den del beslutet avser Konungariket Spanien. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****av den 13 september 2001****i mål C-417/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien⁽¹⁾****(Fördragsbrott — Direktiv 96/62/EG — Utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten — Underlåtenhet att utse behöriga myndigheter och organ med uppgift att tillämpa direktivet)**

(2001/C 303/05)

(Rättegångsspråk: spanska)

*(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")***DOMSTOLENS DOM****(femte avdelningen)****av den 13 september 2001****i mål C-375/99: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾****(”EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåren 1996 och 1997 — Offentlig lagring av nötkött”)**

(2001/C 303/04)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward, P. Jann, referent, S. von Bahr och C.W.A. Timmermans; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitiesekreterare: R. Grass), har den 13 september 2001 avkunnat dom i mål C-375/99: Konungariket Spanien (ombud: M. López-Monís Gallego) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Guerra Fernández), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/603/EG av den 28 juli 1999 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna irom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 234, s. 6), i den mån som det i detta beslut tillämpas en schablonmässig korrigerings om 5 procent på vissa belopp som Konungariket Spanien har deklarerat under budgetpostererna 2111 (tekniska utgifter), 2112 (finansiella utgifter) och 2113 (andra utgifter) för sektorn offentlig lagring av oxkött. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 366, 18.12.1999.

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward, referent, P. Jann, L. Sevón och C.W.A. Timmermans; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass), har den 13 september 2001 avkunnat dom i mål C-417/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana) mot Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla en av sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten (EGT L 296, s. 55) genom att inte utse de behöriga myndigheter och organ som avses i artikel 3 första stycket i direktivet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att utse de behöriga myndigheter och organ som avses i artikel 3 första stycket i direktivet.*
- 2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 20, 22.1.2000.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Beroep Antwerpen av den 28 juni 2001 i målen belgiska staten mot E. Van Calster och F. Cleeren (mål C-261/01) och mot NV Openbaar Slachthuis (mål C-262/01)

(Mål C-261/01 och C-262/01)

(2001/C 303/06)

Hof van Beroep Antwerpen begär genom beslut av den 28 juni 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 5 juli 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen belgiska staten mot E. Van Calster och F. Cleeren (mål C-261/01) och mot NV Openbaar Slachthuis (mål C-262/01) beträffande följande frågor:

1. Är ett stödåtgärdsprogram, som anmälts till kommissionen och som av kommissionen den 30 juli 1996 förklarats vara förenligt med den gemensamma marknaden, förenligt med gemenskapsrätten, särskilt med artikel 88.3 (f.d. artikel 93.3) i EG-fördraget, då medlemsstaten i nämnda program med retroaktiv verkan och för att tillvarata allmänintresset föreskriver att bidrag eller avgifter
 - för att finansiera en fond för djurhälsa och djurskydd,
 - skall betalas av fysiska och juridiska personer enligt de villkor som anges i artiklarna 14, 15 och 16 i lagen av den 23 mars 1998, enligt den tolkning som följer av Arbitragehofs dom av den 9 februari 2000 i mål nr 1414, 1450, 1452, 1453 och 1454,
 - på grund av de i ovannämnda artiklar angivna verksamheterna som ägde rum från och med år 1988 till och med den 21 maj 1996 beträffande vilka dessa stödåtgärder ännu inte godkänts?
2. (Endast mål C-262/01) Har kommissionen, genom att godkänna de stödåtgärder som inrättades genom lagen av den 23 mars 1998, även godkänt stödåtgärdernas retroaktiva verkan?
3. Är kommissionens beslut av den 30 juli 1996 endast ett individuellt tillstånd till en medlemsstat att genomföra de planerade stödåtgärderna?
4. Är de personer som är betalningsskyldiga för bidragen direkt och personligen berörda av kommissionens rättsakt i den mening som avses i artikel 230 (f.d. artikel 173) i EG-fördraget?

5. För det fall den tredje frågan besvaras nekande, är det då enligt gemenskapsrätten möjligt för de betalningsskyldiga för bidragen, liksom för stödmottagarna, att göra en invändning om att kommissionen inte var behörig att anta en rättsakt i vilken tillstånd lämnades till att genomföra stödåtgärderna?
6. För det fall det godtas att motparterna, i sin egenskap av betalningsskyldiga för bidragen och/eller i egenskap av stödmottagare, berörs direkt och personligen av kommissionens rättsakt och därför äger göra en invändning om bristande behörighet, har kommissionen då överskridit sin behörighet genom att anta beslutet av den 30 juli 1996 och åsidosatt artikel 88.3 (f.d. artikel 93.3) i EG-fördraget?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Düsseldorf av den 18 maj 2001 i målet mellan 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft, 8. See-Krankenkasse och Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co

(Mål C-264/01)

(2001/C 303/07)

Oberlandsgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 18 maj 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 5 juli 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft, 8. See-Krankenkasse och Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermani & Co beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 81.1 EG tolkas så att centralorganisationerna för lagstadgade sjukförsäkringar i en medlemsstat när de gemensamt fastställer ett fast belopp för läkemedel — som tillämpas i hela medlemsstaten och som utgör det högsta priset till vilket de köper och betalar de läkemedel som de lagstadgade sjukförsäkringarna i form av naturaförmåner skall tillhandahålla de försäkrade och därigenom begränsar sitt ansvar gentemot dessa — skall anses vara en företagsammanslutning, eller om centralorganisationen samtidigt själv tillhandahåller en lagstadgad sjukförsäkring, ett företag i enlighet med artikel 81.1 EG?

2. Om den första frågan besvaras jakande

- a) skall fastställande av fasta belopp såsom beskrivits i punkt 1 ovan anses utgöra ett avtal (eller beslut) av centralorganisationerna för de lagstadgade sjukkas-sorna som begränsar konkurrensen, särskilt i den mening som avses i artikel 81.1 a och omfattas dessa av förbudet i artikel 81.1?
- b) skall fråga 2 a) under alla omständigheter besvaras jakande när syftet med regleringen av fasta belopp bland annat är att läkemedeltillverkarnas lönsamhetsutryme skall begränsas genom försäljningspriset, och när tillämpningen av regleringen om fasta belopp i medlemsstaten har medfört att cirka 93 % av de tillverkade läkemedelsförpackningar som erbjuds på marknaden och som omfattas av regleringen inte (längre) överskrider det fastställda beloppet?

3. Om fråga 2 (eller en av delfrågorna) besvaras jakande

kan ett undantag medges från artikel 81.1 EG enligt artikel 86.2 första meningen EG för ett sådant system med fasta belopp som beskrivits ovan i frågorna 1 och 2, även om centralorganisationerna för de lagstadgade sjukkas-sorna vid fastställande av beloppen utgör de största köparna på läkemedelsmarknaden, vilka tillsammans dominerar marknaden, och om man som lösning på problemet att sänka sjukvårdskostnaderna även beaktar möjligheten att överlåta rätten att fastställa fasta belopp till en institution som inte är en aktör på marknaden, särskilt till regeringen eller till en minister?

4. Om även fråga 3 besvaras jakande

- a) vilka villkor skall vara uppfyllda för att centralorga-nisationerna för lagstadgade sjukförsäkringskassor skall omfattas av undantaget i artikel 86.2, första meningen EG när det gäller fastställande av fasta belopp?
- b) eller, är ett undantag enligt artikel 86.2 första meningen EG uteslutet genom artikel 86.2 andra meningen EG på grund av den inverkan som ett system med fasta belopp får på handeln?

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Obersten
Gerichtshofes av den 11 juni 2001 i målet mellan Jaroslav
Nylvlt och Flughafen Wien AG**

(Mål C-267/01)

(2001/C 303/08)

Obersten Gerichtshofes begär genom beslut av den 11 juni 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 6 juli 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Jaroslav Nylvlt och Flughafen Wien AG beträffande följande frågor:

- 1) Skall punkt 145.35 i Joint Aviation Requirements (JAR) som utgör en bilaga till rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (EGT L 373, s. 4; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 52) med hänsyn till den tolkning som gjorts av Joint Aviation Authority (JAA) tolkas på så sätt att ägaren av en underhållsorganisation skall för sin certifierande personal föra tillräckligt detaljerade anteckningar att man härav kan fastställa förutom behörighet också de uppgifter som faktiskt har utförts på olika luftfartygstyper under en bestämd period (ett år)?
- 2) Skall punkt 145.35 i Joint Aviation Requirements (JAR) som utgör en bilaga till rådets förordning (EEG) nr 3922/91 med hänsyn till den tolkning som gjorts av Joint Aviation Authority (JAA) tolkas på så sätt att
 - a) ägaren av en underhållsorganisation skall, när ett anställningsavtal upphör, överlämna dessa handlingar till den certifierande arbetstagaren,
 - b) det räcker att överlämna kopior för att denna skyldighet skall vara uppfylld, eller
 - c) dessa kopior skall vara undertecknade av arbetsgi-varen?
- 3) Vem omfattas av de skyldigheter som anges i punkt 2 när arbetsgivaren för den certifierande arbetstagaren inte är ägare av underhållsorganisationen, utan en tredje part som på grundval av ett koncernförhållande eller enskilt avtal har lånat ut arbetstagaren till ägaren för att utföra vissa uppgifter?
- 4) Utgör de skyldigheter som följer av svaret på fråga 1-3 ett hinder för tillämpning av mer långtgående bestämmelser?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Catania — Quarta Sezione Civile — av den 12 juli 2001 i de förenade målen mellan Sicilcassa SpA och IRA Costruzioni SpA m.fl. samt Elena Aiello och IRA Costruzioni m.fl.

(Mål C-297/01)

(2001/C 303/09)

Tribunale di Catania — Quarta Sezione Civile — begär genom beslut av den 12 juli 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 26 juli 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i de förenade målen mellan Sicilcassa SpA och IRA Costruzioni SpA m.fl. samt Elena Aiello och IRA Costruzioni SpA beträffande följande frågor:

- 1) Kan, enligt en tolkning av artikel 87 och följande artiklar i fördraget, en sådan reglering som det övergångssystem som föreskrivs i artikel 106 i Decreto legislativo nr 270/99 utgöra ett nytt statligt stöd och omfattas det av förbudet i artikel 87 i EG-fördraget?

On den första frågan besvaras jakande:

- 2) Kan, med hänsyn till övervägandena i motiveringen, övergångssystemet i fråga omfattas av bestämmelsen i artikel 87.3 b i EG-fördraget?

Om den andra frågan besvaras nekande:

- 3) Kan, mot bakgrund av gemenskapsrättens allmänna principer, särskilt samtliga de principer som åberopas i motiveringen, övergångssystemet i fråga anses förenligt med EG-fördraget och det gemenskapsrättsliga systemet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Feldkirch av den 14 juni 2001 i ett mål rörande inskrivning i fastighetsbok i vilket klaganden är Doris Salzmänn, född Greif

(Mål C-300/01)

(2001/C 303/10)

Landesgericht Feldkirch begär genom beslut av den 14 juni 2001 vilket inkom till domstolens kansli den 27 juli 2001 att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i ett mål rörande inskrivning i fastighetsbok i vilket klaganden är Doris Salzmänn, född Greif beträffande följande frågor:

1. Kan medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen i en situation som enbart hänför sig till denna medlemsstat åberopa den fria rörligheten för kapital, när det i den nationella lagstiftningen föreskrivs ett förbud mot diskriminering av landets egna medborgare, men när det i nämnda lagstiftning inte finns någon uttrycklig garanti för unionsmedborgare avseende fri rörlighet för kapital?
2. Är det förenligt med den fria rörligheten för kapital att det vid förvärv av en obebyggd fastighet krävs att inskrivningsmyndigheten meddelar ett konstitutivt tillstånd?
3. Vilken inverkan har standstill-klausulen i punkt 1 e i bilaga XII till EES-avtalet på bestämmelser om tillstånd för inskrivning i fastighetsboken, vilka utgör nya bestämmelser som införts först efter undertecknandet av EES-avtalet den 2 maj 1992?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Düsseldorf av den 11 juli 2001 i målet 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft och 8. See-Krankenkasse mot Mundipharma GmbH

(Mål C-306/01)

(2001/C 303/11)

Oberlandesgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 11 juli 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 6 augusti 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet 1. AOK Bundesverband, 2. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 3. Bundesverband der Innungskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestelltenkrankenkassen e.V., 6. Verband der Arbeiter-Ersatzkassen, 7. Bundesknappschaft och 8. See-Krankenkasse mot Mundipharma GmbH beträffande frågor som är identiska med dem i mål C-264/01⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se sidan 5 i denna tidning.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre av den 24 juli 2001 i målet mellan 1) Gil Insurance Ltd, 2) UK Consumer Electronics Ltd. 3) Consumer Electronics Insurance Company Ltd, 4) Direct Vision Rentals Ltd, 5) Homecare Insurance Ltd, 6) Pinnacle Insurance plc och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-308/01)

(2001/C 303/12)

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, begär genom beslut av den 24 juli 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 6 augusti 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Gil Insurance Ltd, 2) UK Consumer Electronics Ltd. 3) Consumer Electronics Insurance Company Ltd, 4) Direct Vision Rentals Ltd, 5) Homecare Insurance Ltd, 6) Pinnacle Insurance plc och Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 27 i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (77/388/EEG)⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det var nödvändigt att inhämta ett förhandstillstånd från rådet innan en högre skattesats för skatt på försäkringspremier infördes, vilken skatt var avsedd att kringgå undantaget för försäkrings-tjänster i artikel 13 i direktivet, när skattesatsen för denna skatt var densamma som standardskattesatsen för mervärdesskatt och denna skatt och mervärdesskatten var avsedd att utgöra en oskiljaktlig helhet och det inte var fråga om skatteflykt eller skatteundragande?
2. Skall artikel 33 i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (77/388/EEG) tolkas på så sätt att en medlemsstat är förhindrad att införa en skatt på försäkringspremier vilken beräknas med hänvisning till de tjänster som tillhandahålls, är proportionerlig i förhållande till priset på de tjänster som tillhandahålls, som uttas i det sista försäljningsledet av konsumenten, övervältras på den slutliga konsumenten på det sätt som kännetecknar mervärdesskatt så att skattebördan åvilar den slutliga konsumenten och tillämpas inom hela Förenade kungariket, men inte är generell tillämplig på alla transaktioner avseende varor och tjänster?

3. Skall artikel 87.1 EG tolkas på så sätt att ett stöd skall anses påverka handeln mellan medlemsstaterna endast om det har, eller kan ha, en märkbar påverkan på handeln mellan medlemsstaterna? Om så är fallet, vilka är kriterierna för att fastställa huruvida en åtgärd har en sådan inverkan eller inte?
4. Skall artikel 87.1 EG tolkas på så sätt att ett stöd skall anses påverka handeln mellan medlemsstaterna om, såsom en följd av detta stöd, 1) återförsäljare i en medlemsstat minskar mängden varor som de importerar från andra medlemsstater, 2) en rad hyresavtal hos en återförsäljare som hyr ut hushållsapparater till kunder i en medlemsstat sägs upp och denne säljer dessa hushållsapparater i en annan medlemsstat, eller 3) försäkringsbolag i en medlemsstat, som tillhandahåller försäkringar som är knutna till försäljning av hushållsapparater, får en konkurrensnackdel i förhållande till bolag som säljer försäkringar direkt, av vilka vissa är dotterbolag till bolag i andra medlemsstater?
5. Om — mot bakgrund av svaren på frågorna 3 och 4 — den högre skattesatsen för skatt på försäkringspremier utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG — skall artikel 88 EG tolkas på ett sådant sätt att de lagstiftningsåtgärder genom vilka stödet har införts inte får tillämpas och att all skatt som erlagts i enlighet med de nationella bestämmelserna skall återbetalas?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 0028.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängiger Verwaltungssenat Wien av den 25 juli 2001 i målet mellan dr Eva Glawischnig och Bundeskanzler

(Mål C-316/01)

(2001/C 303/13)

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien begär genom beslut av den 25 juli 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 13 augusti 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan dr Eva Glawischnig och Bundeskanzler beträffande följande frågor:

- 1) Kan namnet på tillverkaren samt produktnamnet på livsmedel som vid en kontroll av en myndighet har tilldelats anmärkningar på grund av bristande märkning

- enligt rådets förordning (EG) nr 1139/98⁽¹⁾ av den 26 maj 1998 om obligatoriska uppgifter vid märkning av vissa livsmedel som framställs från genetiskt modifierade organismer utöver de uppgifter som föreskrivs i direktiv 79/112/EEG⁽²⁾ anses vara upplysningar om miljön i den mening som avses i artikel 2 a i rådets direktiv 90/313/EEG⁽³⁾ av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation?
- 2) Är dokument hos myndigheter av vilka framgår hur ofta förvaltningsrättsliga straffavgifter har påförts på grund av åsidosättande av förordning (EG) nr 1139/98 att anse som upplysningar om miljön i den mening som avses i artikel 2 a i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation?
- 3) Är dokument hos myndigheter av vilka framgår vilka producenter och vilka produkter som har påförts förvaltningsrättsliga straffavgifter på grund av åsidosättande av förordning (EG) nr 1139/98 att anse som upplysningar om miljön i den mening som avses i artikel 2 a i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation?
2. Skall artikel 13 i associationsrådets beslut nr 1/80 om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 19 september 1980 även tillämpas vad beträffar arbetstagare som är anställda i Turkiet men som i sin egenskap av långtradarchaufförer i gränsöverskridande godstrafik regelmässigt kör genom en medlemsstat i gemenskapen, utan att tillhöra denna medlemsstats reguljära arbetsmarknad?
3. Skall artikel 41.1 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 23 november 1970 tolkas på så sätt att
- a) en turkisk arbetstagare är berättigad att göra gällande en begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster i strid med protokollet och i så fall
- b) en ny begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster också föreligger när en medlemsstat i gemenskapen efter det att tilläggsprotokollet trädde i kraft begränsar tillträdet för turkiska arbetstagare till arbetsmarknaden och därigenom försvårar för turkiska företag, vid vilka arbetstagarna är anställda, att delta i det fria tillhandahållandet av tjänster?
- (¹) EGT L 159, s. 4.
 (²) EGT L 33, s. 1.
 (³) EGT L 158, s. 56.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 20 juni 2001 i målet mellan 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balikci, 3. Ismail Birer, 4. Refik Günes och Bundesanstalt für Arbeit

(Mål C-317/01)

(2001/C 303/14)

Bundessozialgericht begär genom beslut av den 20 juni 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 13 augusti 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Eran Abatay, 2. Abdulgam Balikci, 3. Ismail Birer, 4. Refik Günes och Bundesanstalt für Arbeit beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 13 i associationsrådets beslut nr 1/80 om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 19 september 1980 tolkas på så sätt att det enligt denna artikel är förbjudet för en medlemsstat i gemenskapen att införa nationella bestämmelser som i jämförelse med det gällande nationella rättsläget den 1 december 1980 allmänt föreskriver nya begränsningar för turkiska arbetstagares tillträde till arbetsmarknaden, eller avser förbudet mot att införa nya begränsningar enligt artikel 13 i beslut nr 1/80 endast den tidpunkt då en arbetstagare för första gången beviljas uppehållstillstånd och arbetstillstånd i enlighet med gällande lagstiftning?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria Provinciale di Roma av den 27 februari 2001 i målet mellan Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA och Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio

(Mål C-318/01)

(2001/C 303/15)

Commissione Tributaria Provinciale di Roma begär genom beslut av den 27 februari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 14 augusti 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Informatica e Telecomunicazioni I & T SpA och Direzione Regionale delle Entrate per il Lazio beträffande följande fråga:

”Är en nationell bestämmelse om uttag av en skatt på kapitalassociationers nettotillgångar, vilken har ekonomiska verkningar som motsvarar verkan av en indirekt skatt på kapitaltillskott, förenlig med gemenskapens rättsordning och särskilt med direktiv 69/335/EEG?”

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Lübeck av den 6 augusti 2001 i målet mellan Wiebke Busch och Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG

(Mål C-320/01)

(2001/C 303/16)

Arbeitsgericht Lübeck begär genom beslut av den 6 augusti 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 20 augusti 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Wiebke Busch och Klinikum Neustadt GmbH & Co. Betriebs-KG beträffande följande frågor:

- 1) Utgör det otillåten diskriminering på grund av kön i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv nr 76/207/EEG⁽¹⁾ att en kvinna som med sin arbetsgivares samtycke vill förkorta påbörjad föräldraledighet är skyldig att meddela arbetsgivaren om att hon vet om att hon på nytt är gravid innan överenskommelse om förkortning av föräldraledigheten träffas, om hon på grund av ett sysselsättningsförbud för vissa arbetsuppgifter som gäller från första dagen inte i full utsträckning kan fullgöra den anställning hon planerar tillträda?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, utgör det under de ovannämnda förhållandena otillåten diskriminering på grund av kön i den mening som avses i det ovannämnda direktivet att arbetsgivaren i detta fall har rätt att återkalla sin viljeförklaring avseende samtycke till förkortning av föräldraledigheten då han inte har känt till att kvinnan är gravid?

⁽¹⁾ EGT L 39, 14.2.1976, s. 40.

Överklagande, ingivet den 21 augusti 2001 (fax 20.8.2001) av AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 7 juni 2001 i mål T-187/99: AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-321/01 P)

(2001/C 303/17)

AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft har den 21 augusti 2001 (fax 20.8.2001) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad samman-

sättning, har meddelat den 7 juni 2001 i mål T-187/99: AGRANA Zucker und Stärke Aktiengesellschaft mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Walter Barfuß och Hanno Wollmann, Rechtsanwälte, vid advokatbyrån Schönherr Barfuß Torggler & Partner, Wien, delgivningsadress i Luxemburg: Arendt & Medernach, 8-10 Rue Mathias Hardt, L-2010 Luxembourg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) Upphäva den överklagade domen⁽¹⁾ och ogiltigförklara kommissionens beslut 1999/342/EG av den 30 september 1998 om Österrikes planer på att bevilja Agrana Stärke-GmbH statligt stöd för ny- och ombyggnad av anläggningar för tillverkning av stärkelse (EGT L 131, s. 61), och, om domstolen finner det lämpligt, återförvisa målet till förstainstansrätten.
- 2) förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna i målet vid förstainstansrätten och i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har i den överklagade domen inte angett vilka förpliktelser kommissionen har enligt förklaring nr 31 i slutakten till anslutningsakten (Förklaring om tillverkningsindustrin i Österrike och Finland). Det är redan vid en tolkning enligt ordalydelsen av förklaring nr 31 uppenbart att svaranden i förevarande mål var skyldig att ge artikel 87.3 c EG en vid tolkning, och inte (såsom vanligtvis är fallet) en snäv tolkning. Svaranden och förstainstansrätten har inte uppfyllt detta villkor, i det att de ansett en stödåtgärd av ringa omfattning har haft negativa verkningar för gemenskapen. Om bestämmelserna i fördraget tolkats flexibelt skulle åtgärderna ha godkänts.

Dessutom har svaranden och förstainstansrätten tillämpat förklaring nr 31 felaktigt genom att inte ta hänsyn till, för det första, den fördel det inneburit för gemenskapen att Österrike kunnat anslutas utan övergångsbestämmelser, och, för det andra, Österrikes intresse av en omstrukturering av dess processindustri. Det framgår vid en teleologisk tolkning av förklaring nr 31 att kommissionen är skyldig att ta hänsyn till dessa faktorer i sin bedömning av individuella stödprojekt som syftar till att inlemma den österrikiska processindustrin i den inre marknaden. Genom att fastslå att det inte fanns någon sådan skyldighet har förstainstansrätten (liksom kommissionen före den) åsidosatt gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ EGT C 314, 30.10.1999, s. 10.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 augusti 2001 av Konungariket Nederländerna

(Mål C-325/01)

(2001/C 303/18)

Konungariket Nederländerna har den 29 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H.G. Sevensster, chef för utrikesministeriets Afdeling Europees Recht.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1325/2001⁽¹⁾ av den 29 juni 2001 om fortsatta skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT under perioden 1 juli till 1 december 2001
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Nederländerna hänvisar till i mål C-452/00⁽²⁾ ingiven ansökan.

⁽¹⁾ EGT L 177, 30.6.2001, s. 57.

⁽²⁾ EGT C 45, 10.2.2001, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court av den 20 juli 2001 i målet mellan The Queen, efter en ansökan av British Sugar Plc, och Intervention Board for Agricultural Produce

(Mål C-329/01)

(2001/C 303/19)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court begär genom beslut av den 20 juli 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 4 september 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan The Queen, efter en ansökan av British Sugar Plc, och Intervention Board for Agricultural Produce beträffande följande frågor:

1. Om
 - a) en näringsidkare har exporterat en viss kvantitet C-socker som överstiger den kvantitet som beviljats enligt licensen ifråga, och/eller
 - b) en näringsidkare har exporterat C-socker efter det att giltighetstiden har löpt ut för den licens enligt vilken nämnda export har beviljats, och
 - c) det ifrågavarande C-sockret faktiskt har lämnat gemenskapens tullområde,

har då sådana bevis förebringats som krävs enligt artikel 2.2 första strecksatsen i förordning 2670/81⁽¹⁾ vad gäller nämnda export, eller den del av nämnda export, som inte omfattades av en giltig licens?
2. Under de omständigheter som angivits i fråga 1 a, blir svaret på denna fråga annorlunda för det fall
 - a) näringsidkaren till tullmyndigheten har ingivit en tulldeklarationsblankett (C88) som ändrats för hand i syfte att visa den kvantitet som verkligen har exporterats, och
 - b) tullmyndigheten har försett dellicensen ifråga med en påskrift såvitt avser näringsidkarens uppgifter om den verkliga kvantitet som har exporterats?
3. Blir svaret på fråga 1 annorlunda om följande omständigheter antas föreligga:
 - a) Näringsidkaren avsåg att ansöka om en dellicens för 2 900 ton.
 - b) På grund av ett fel som näringsidkaren gjort sig skyldig till utfärdades en dellicens för 2,9 ton, och dessa 2,9 ton dokumenterades i både Intervention Boards och näringsidkarens register.
 - c) Dellicensen [ändrades] av näringsidkarens ombud, med fullmakt av näringsidkaren, i syfte att korrekt avspegla näringsidkarens avsikt att exportera 2 900 ton.
 - d) Dellicensen försågs därefter med påskrift av H.M. Custom & Excise för att intyga export av 2 900 ton socker.
 - e) Sockret exportdeklareras på blankett C88 för 2 900 ton, vilken försågs med avskrivning och påskrift av H.M. Customs & Excise.
 - f) 2 900 ton socker blev de facto exporterat.

- g) Efterföljande ansökningar om dellicenser beviljades mot bakgrund av att endast 2,9 ton tidigare hade beviljats för export.
- h) Varje efterföljande dellicens blev i vederbörlig ordning försedd med avskrivning och påskrift och hela den registrerade kvantiteten socker blev de facto exporterat.
- i) Till följd härav exporterades 2 897,1 ton mer socker än vad som beviljats enligt den ursprungliga licensen.
4. Tillåter artikel 24 i förordning 3719/88⁽²⁾ att behöriga myndigheter återkallar dellicensen eller licensen samt någon tidigare utfärdad dellicens och föreskriver nämnda artikel därvid att den behöriga myndigheten utan dröjsmål skall utfärda en korrekt licens eller dellicens eller någon avskrivning i förhållande till dessa, för det fall
- a) det inte finns något uppenbart eller tydligt fel i licensen eller dellicensen som kan upptäckas vid en första anblick och den utfärdande myndigheten inte har gjort något fel, och/eller
- b) ändringen begärs efter det att dellicensen eller huvudlicensen ifråga har upphört att gälla?
- c) Gör det någon skillnad om näringsidkaren avsåg att ansöka om en dellicens (på grundval av en licens som redan har utfärdats) avseende en större kvantitet än den som han hade återkallat?
5. Om svaren på ovanstående frågor skall besvaras nekande, strider i sådant fall artikel 24 i kommissionens förordning nr 3719/88 mot proportionalitetsprincipen och/eller likhetsprincipen i gemenskapsrätten genom att det saknas möjlighet att ändra huvudlicensen, dellicensen eller avskrivningar avseende dessa, vilket under dessa omständigheter kan leda till att en avgift påförs i enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning nr 2670/81?
6. a) Kan den nationella domstolen och/eller den nationella myndigheten inom ramen för sitt utrymme för skönsässig bedömning avvika (nedåt) från den avgift som skall uttas enligt artikel 3 i kommissionens förordning 2670/81?
- b) Om svaret är jakande, finns det några omständigheter i detta fall som domstolen anser vara relevanta för utövandet av detta utrymme för skönsässig bedömning?
7. Under de förhållanden som återgivits ovan i punkterna 33-35, har en avgift enligt artikel 3 i förordning 2670/81 påförts på ett korrekt sätt?
- (1) Kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten (EGT L 262, 16.9.1981, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 14, s. 11).
- (2) Kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter (EGT L 331, 2.12.1988, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 27, s. 226).

Överklagande, ingivet den 4 september 2001 av Hortiplant SAT, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 14 juni 2001 i mål T-143/99: Hortiplant SAT mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-330/01 P)

(2001/C 303/20)

Hortiplant SAT har den 4 september till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 14 juni 2001 i mål T-143/99: Hortiplant SAT mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna C. Fernández Vicién och I. Moreno-Tapia Rivas med delgivningsadress Cuatrecasas Abogados, 60 avenue de Cortenbergh, 1000 Bryssel.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. förklara att förevarande talan kan tas upp till sakprövning,
2. upphäva förstainstansrättens dom av den 14 juni 2001 och slutligt avgöra ärendet,
3. i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten för förnyad prövning med beaktande av de rättsfrågor som avgjorts av domstolen,
4. förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att oavsett utgången i målet ersätta samtliga rättegångskostnader i målet, inklusive de som klaganden redan har haft i förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Åsidosättande av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 och i synnerhet det förfarande som fastställts däri avseende kommissionens skyldighet att uppmana den berörda medlemsstaten att inkomma med sina synpunkter, innan beslut fattas om att minska eller dra in stödet. När förstainstansrätten tillämpade bestämmelsen i förevarande mål bortsåg den helt från ordalydelsen och andemeningen i denna, som syftar till ett närmare samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i fråga om tilldelning och utvärdering av beviljade stöd. Förstainstansrätten bortsåg dessutom från gemenskapens rättspraxis av vilken det framgår att den berörda medlemsstatens synpunkter har tillmätts betydelse i liknande situationer.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 september 2001 av Konungariket Spanien

(Mål C-331/01)

(2001/C 303/21)

Konungariket Spanien har den 6 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Mónica López-Monís Gallego, Abogado del Estado, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4-6, boulevard Servais, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 juli 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställdes av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)⁽¹⁾, såvitt avser de finansiella korrigeringar som vidtogs mot Konungariket Spanien och som är föremål för denna talan⁽²⁾, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Det görs gällande att de gemenskapsföreskrifter som skall tillämpas för att bevilja ytterligare stöd har iakttagits. Tilläggsbetalningarna med anledning av BSE i Spanien under regleringsåret 1996, som grundades på rådets förordning nr 1357/96⁽³⁾ och som verkställdes i enlighet med ministerbeslut (Orden Ministerial) av den 19 september 1996⁽⁴⁾, verkställdes enligt kommissionens uppfatt-

ning mot bakgrund av de ansökningar som hade getts in under regleringsåret 1995, vilket enligt kommissionen strider mot tillämpningsföreskrifterna. Utbetalningar kunde nämligen ske till mottagare som under regleringsåret 1996 inte hade rätt till sådana tilläggsbetalningar. Konungariket Spanien delar inte denna uppfattning. Behovet att komplettera utbetalningarna före den 15 oktober 1996 föranledde Konungariket Spanien att tillämpa undantagsbestämmelsen i artikel 5 i förordning nr 1357/96, och de relevanta objektiva kriterierna fastställdes i nämnda ministerbeslut. När det ytterligare stöd som föreskrivs i förordning nr 1357/96 beviljades, tillämpade Konungariket Spanien således undantagsbestämmelsen i artikel 5, med bortseende från kraven enligt artiklarna 1 och 2. Detta innebar i sak att Konungariket Spanien inte omfattades av skyldigheten att företa de finansiella korrigeringar som föreskrivs i artikel 1.3. Härav följer att, till skillnad från vad kommissionen har anfört, återkrav inte skall framställas gentemot producenterna för regleringsåret 1996, eftersom det i artikel 5 föreskrivs att artiklarna 1-4 inte skall tillämpas.

- Det görs dessutom gällande att kommissionen inte har iakttagit de frister som fastställs i gemenskapens tillämpningsföreskrifter. De utgifter som omfattades av den finansiella korrigeringen, som ifrågasätts genom denna talan, verkställdes av Konungariket Spanien före de 24 månader, enligt artikel 7.4 i rådets förordning nr 1258/1999⁽⁵⁾, som föregick kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av kontrollerna.

⁽¹⁾ EGT L 200, 25.7.2001, s. 28.

⁽²⁾ Det rör sig om en korrigering på 185 046 088 pesetas, som avser tilläggsbetalningar till nötköttsproducenter med anledning av den kris som orsakades av bovin spongiform encefalopati (BSE).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1357/96 av den 8 juli 1996 om tilläggsbetalningar under 1996 av de bidrag som avses i förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och om ändring av den förordningen (EGT L 175, 13.7.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ BOE 228 av den 20 september 1996 från jordbruks-, fiske- och livsmedelsministeriet.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, 26.6.1999, s. 103).

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 7 september 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-338/01)

(2001/C 303/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företärs av Richard Lyal, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara rådets direktiv 2001/44/EG av den 15 juni 2001⁽¹⁾ om ändring av direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt och vissa punktskatter,
2. förordna att verkningarna av direktivet skall bestå till dess att ett på korrekt rättslig grund antaget direktiv trätt i kraft, och
3. förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådet, som ansåg att denna åtgärd rörde skattebestämmelser, antog direktiv 2001/44/EG med stöd av artiklarna 93 EG och 94 EG i stället för artikel 95 EG som kommissionen hade föreslagit.

Kommissionen anser att föremålet för den ifrågavarande lagstiftningen är slutförandet av den inre marknaden och att den inte utgör någon åtgärd för harmonisering av skattebestämmelser. Den korrekta rättsliga grunden är därför artikel 95 EG.

Kommissionen anför följaktligen att direktivet har antagits på en felaktig rättslig grund och bör ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ EGT L 175, 28.6.2001, s. 17.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 19 september 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-358/01)

(2001/C 303/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, medlem av kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress hos Luis Escobar Guerrero, även han medlem av kommissionens rättstjänst (Centre Wagner).

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 i EG-fördraget, genom att inte tillåta att varor som lagligen tillverkas och saluförs i andra medlemsstater förs ut på den spanska marknaden under beteckningen "rengöringsmedel med lut" eller liknande, när varornas innehåll av aktivt klor understiger 35 gram per liter, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I Spanien innehåller gällande bestämmelser, såsom de tolkas och tillämpas av de spanska myndigheterna, begränsningar som gäller för såväl inhemska som importerade varor. Begränsningarna avser beteckning och märkning av de varor som avses med ("rengöringsmedel med lut"). Även om konsumentskyddet som eftersträvas kan rättfärdiga nationella åtgärder som kan utgöra hinder för handeln inom gemenskapen, måste sådana åtgärder vara nödvändiga och proportionerliga för att uppnå det eftersträfvade målet.

Kommissionen bestrider de spanska myndigheternas argument att den fastställda koncentrationen av 35 gram aktivt klor per liter är nödvändig för skyddet av de spanska konsumenterna, då beteckningen "lut" enligt myndigheternas mening förknippas med en vara som har desinficerande egenskaper som är kopplade till denna koncentration av aktivt klor. För det första är det inte möjligt, och därmed oproportionerligt, att kräva att ett slutprodukt (rengöringsmedel med lut) som består av olika komponenter (bland annat lut) har samma desinfektionsegenskaper som en ensam beståndsdel (lut). För det andra anser kommissionen att konsumentskyddet kan uppnås med andra medel än vissa försäljningsbeteckningar, såsom en ändamålsenlig märkning. Dessutom erinrar kommissionen om bestämmelserna i rådets direktiv 88/379/EEG⁽¹⁾ av den 7 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat (beredningar), samt kommissionens rekommendation 89/542/EEG⁽²⁾ om märkning av diskmedel och rengöringsmedel. Tillämpningen av dessa bestämmelser gör det möjligt för konsumenten att få information om innehållet i den produkt han förvärvar.

⁽¹⁾ EGT L 187, 16.7.1988, s. 14; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 84.

⁽²⁾ EGT L 291, 10.10.1989, s. 55.

Avskrivning av mål C-431/00⁽¹⁾

(2001/C 303/24)

Genom beslut av den 4 september 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-431/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal.

(¹) EGT C 28, 27.1.2001.

Avskrivning av mål C-195/01⁽¹⁾

(2001/C 303/25)

Genom beslut av den 4 september 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-195/01 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords), Scandecor Development AB och Panther+-Scandecor Ltd mot Scandecor Marketing AB och Scandecor Ltd.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 30 april 2001

i mål T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Beslut 94/90 — Allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning — Berättigat intresse av att få saken prövad)

(2001/C 303/26)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras och N.J. Forwood; justitiesekreterare: H. Jung), har den 30 april 2001 meddelat beslut i mål T-41/00, British American Tobacco International (Holdings) BV, Amsterdam (ombud: S. Crosby, solicitor), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och X. Lewis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 20 januari 2000 genom vilket bolaget Rothmans of Pall Mall Ltd vägras tillgång till vissa protokoll från punktskattekommittén. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 28 mars 2001

i mål T-130/00: Javier Reyna González del Valle mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Tjänstemän — Tillsättning — Placering i lönegrad — För sent väckt talan — Avvisning)

(2001/C 303/27)

(Rättegångsspråk: spanska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras och N.J. Forwood; justitiesekreterare: H. Jung), har den 28 mars 2001 meddelat beslut i mål

T-130/00: Javier Reyna González del Valle (ombud: advokaten J. M. Valoria de Arana, med delgivningsadress i Madrid) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och J. Rivas Andres) angående *dels* en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 28 mars 1989 och den 14 november 1989 genom vilka sökanden tillsatts såsom provanställd tjänsteman respektive fast anställd tjänsteman, dock endast till den del han i nämnda beslut placeras i lönegrad B 3 i stället för i lönegrad B 1, och av kommissionens beslut av den 12 juli 1999 och den 18 april 2000 genom vilka kommissionen avslagit sökandens begäran om omprövning av löneklassplaceringen respektive sökandens klagomål mot detta avslagsbeslut, *dels* en talan om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av dessa beslut. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 259, 9.9.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 25 april 2001

i mål T-244/00, Coillte Teoranta mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Jordbruk — EUGFJ — Vägran att finansiera utgifter på grund av oegentligheter vid tillämpningen av gemenskapsrättsliga bestämmelser — Talan väckt av stödmottagaren — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2001/C 303/28)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts och M. Jaeger; justitiesekreterare: H. Jung), har den 25 april 2001 meddelat beslut i mål T-244/00: Coillte Teoranta, Dublin (ombud: G. French, solicitor, P. Gallagher, SC och N. Hyland, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Niejahr och K. Fitch) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/449/EG

av den 5 juli 2000 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) (EGT L 180, s. 49) i den del beslutet från nämnda finansiering undantar utgifter som det godkända irländska utbetalningsstället uppgett avseende stöd till beskogning från nämnda finansiering. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Klaganden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*
- 3) *Irland skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 28 maj 2001

i mål T-53/01 R, Poste Italiane SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande — Artikel 86 EG jämförd med artikel 82 EG — Artikel 86.2 EG — Posttjänster — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2001/C 303/29)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrättens ordförande har den 28 maj 2001 fattat beslut i mål T-53/01 R: Poste Italiane SpA, Rom (ombud: advokaterna G. M. Roberti, P. Mathijsen, A. Perrazzelli, E. Rubini och A. Sandulli med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud L. Pignataro och K. Wiedner), angående en begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2001/176/EG av den 21 december 2001 om ett förfarande i enlighet med artikel 86 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, vilket avser tillhandahållande i Italien av nya posttjänster som garanterar leverans till en viss dag eller tid (EGT 2001, L 63, s. 59). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioni och TNT Post Groep NV tillåts intervensera i mål T-53/01 R till stöd för kommissionens yrkanden.*

- 2) *Ansökningarna från Poste Italiane SpA och kommissionen om konfidentiell behandling under det interimistiska förfarandet bifalls.*
- 3) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 4) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 18 juli 2001 av Laborios R.T.B., S.L.

(Mål T-162/01)

(2001/C 303/30)

(Rättegångsspråk: spanska)

Laborios R.T.B., S.L., Bigues i Riells (Spanien), har den 18 juli 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Arturo Canela Giménez, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) fattade den 30 april 2001 i ärende R 122/2000-1, Giorgio Beberly Hills mot Giorgio m.fl., eftersom det omtvistade gemenskapsvarumärket Giorgio Beverly Hills med nummer 417 709 omfattas av registreringsförbudet i artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94,
- ogiltigförklara gemenskapsvarumärket Giorgio Beverly Hills med nummer 417 709 eller förklara att det föreligger hinder för dess registrering, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Innehavare av gemenskapsvarumärket:

Giorgio Beverly Hills, Inc.

Det gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan:

Ordmärket "GIORGIO BEVERLY HILLS" — Ansökan nr 417 709 för produkter i klass 3

Innehavare av det varumärke eller tecken som åberopas i invändningsförfarandet:

Sökanden

Varumärke eller tecken som påstås hindra registrering: De spanska varumärkena "J. GIORGI", "MISS GIORGI" och "GIORGI LINE", som har registrerats för produkter i klass 3

Annulleringsenhetens beslut: Invändningen avlogs och den invändande parten förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avlogs och klaganden förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna

De grunder som har åberopats: Till skillnad från vad som anförs i det ifrågasatta beslutet finns det en risk för förväxling mellan gemenskapsvarumärket och de varumärken som sökanden är innehavare av, eftersom skillnaderna mellan varumärkena inte gör det möjligt för konsumenterna att särskilja märkena.

IDATE och därför har begått fel vid genomförandet av kontraktet INFORMS; följaktligen skall kommissionen förpliktas utbetala 503 662 euro i skadestånd till IDATE,

— under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader i detta mål.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört att denne inom ramen för gemenskapsprogrammet TEN-Telecom ("Trans-European Telecommunications Networks") har ingått ett kontrakt (kontrakt nr 45504) avseende projektet "INFORMS" ("Dissemination of EuroISDN Benefits for SMEs"), enligt vilket denne förbundit sig att i samtliga medlemsstater i Europeiska unionen organisera seminarier avsedda för information och rådgivning till små och medelstora företag avseende de eventuella fördelarna med att använda EuroISDN. Med hänsyn till projektets storlek krävdes enligt kontraktet deltagande av underleverantörer ("partners"). Enligt ovannämnda kontrakt hade kommissionen förbundit sig att bidra med högst 50,85 procent av finansieringen av de totala återbetalningsbara kostnader som uppkommit på grund av kontraktet, däribland kostnader för underleverantörer.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 juli 2001 av Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe

(Mål T-171/01)

(2001/C 303/31)

(Rättegångsspråk: franska)

Institut de l'Audiovisuel et des Télécommunications en Europe har den 25 juli 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Hugues Calvet, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand fastställa att begreppet återbetalningsbara kostnader, i den mening som avses i artikel 1.2 i bilaga II till kontrakt nr 45504 som ingåtts mellan kommissionen och IDATE den 28 mars 1996, omfattar hela den kostnad som fakturerats IDATE av "partners" enligt detta kontrakt och följaktligen att kommissionen inte ha någon grund att kräva att IDATE skall återbetala 503 662 euro enligt ovannämnda kontrakt eller något belopp över huvud taget,
- i andra hand fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sin lojalitetsplikt och informationsplikt gentemot

Först betalade kommissionen sitt bidrag på grundval av samtliga de kostnader som sökanden fakturerats av sina underleverantörer enligt ovannämnda kontrakt, men efter att ha utfört en finansiell revision av kontraktet, återkrävde kommissionen en viss del av det utbetalade beloppet från sökanden med motiveringen att en del av kostnaderna för underleverantörer inte omfattades av begreppet återbetalningsbara kostnader, eftersom det i praktiken inte hade betalats av sökanden till underleverantörerna, utan utgjorde en kompensations.

Sökanden bestrider denna tolkning och gör därvid gällande att den, vad beträffar kostnaderna för underleverantörer inom ramen för kontraktet "INFORMS", enbart var en mellanhand mellan kommissionen och övriga "partners", eftersom den enbart direkt till "partners" överförde de belopp som utbetalats av kommissionen såsom gemenskapsfinansiering av underleverantörer inom projektet "INFORMS", med 50,85 procent av deras kostnader, vilket förklarar att hela kostnaden för underleverantörer har fakturerats denne och att den har kompenserat ett belopp motsvarande finansieringen för varje "partner" (återstående 49,15 procent). Sökanden hävdar att gemenskapsbidraget skall beräknas på den totala faktiska kostnaden på grund av kontraktet "INFORMS", vilket vad beträffar underleverantörer innebär att det skall beräknas på den totala kostnaden för "partners". Detta belopp motsvarar hela den kostnad som fakturerats sökanden, eftersom denne på detta område enbart har samlat kontona och spelat rollen som mellanhand vad beträffar kommissionens bidrag.

**Talan mot Europaparlamentet väckt den 6 augusti 2001
av Chantal Hectors**

(Mål T-181/01)

(2001/C 303/32)

(Rättegångsspråk: franska)

Chantal Hectors, Bryssel, har den 6 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara AHCCE:s beslut av okänt datum att utse en annan kandidat till tjänsten som handläggare vid gruppen PPE-DE vid Europaparlamentet, och beslutet av okänt datum att inte utse sökanden till denna tjänst, samt, om det skulle vara nödvändigt, ogiltigförklara beslutet av den 28 maj 2001 att avslå sökandens klagomål,
- förplikta svaranden att utge skadestånd, preliminärt beräknat i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till en euro,
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört att hon, efter att ha tagit del av en kungörelse avseende rekrytering av en tillfälligt anställd för en tjänst som handläggare eller biträdande handläggare med nederländska som modersmål vid gruppen Parti-Populaire Européen-Démocrates Européens (PPE-DE) vid Europaparlamentet, har ansökt om denna tjänst. Vid slutet av rekryteringsförfarandet informerades hon om att hon placerats överst i förteckningen över godkända kandidater, men att den person som placerats på tredje plats i denna förteckning utsetts till ifrågasatt tjänst. Sökanden har klagat på dessa beslut (att inte utse henne och att utse en annan kandidat till tjänsten). Ordföranden för gruppen PPE-DE har avslagit klagomålet och gjort gällande att behörig myndighet har rätt att från den förteckning som uttagningskommittén fastställt välja kandidat att utse till tjänsten, utan att vara tvungen att följa rangordningen enligt förteckningen, vilken grundas på sökandenas meriter.

Sökanden har yrkat att besluten skall ogiltigförklaras på följande grunder:

- Motiveringsskyldigheten har inte uppfyllts.
- Det föreligger en uppenbart felaktig bedömning, ett bortseende från tjänstens intresse och en överträdelse av tjänsteföreskrifterna och artikel 12 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, eftersom det inte finns något konkret, objektivet och relevant skäl som motiverar de ifrågasatt beslut.
- Det föreligger en överträdelse av artiklarna 29 och 30 i tjänsteföreskrifterna, av kungörelsen och av principen om att den som har stiftat en lag själv måste följa den, *patere legem quam ipse fecisti*, genom att det tillämpliga förfarandet vid rekrytering av anställda till de politiska grupperna inte har iakttagits.
- Principen om jämställdhet mellan kvinnor och män har överträtts genom, för det första, att sökanden var gravid, och, för det andra, att skyldigheten att vid lika förutsättningar ge företräde åt kvinnor (positiv särbehandling) inte har uppfyllts, eftersom den sökande som utsetts till tjänsten, vilken inte hade lika goda meriter som sökanden, var man.
- Omsorgsplikten har åsidosatts.

Vad beträffar yrkandet avseende skadestånd har sökanden framhållit att hon genom de ifrågasatta besluten har förorsakats ekonomisk och ideell skada. Den ekonomiska skadan består i att hon inte anställts på tjänsten och därmed förlorat den ersättning, de rättigheter och de karriärmöjligheter som hon skulle haft som tillfälligt anställd inom gemenskapen. Den ideella skadan har uppkommit till följd av den totala avsaknaden av insyn och vägran att till sökanden ange skälen för besluten.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 6 augusti 2001 av IMS Health Inc.**

(Mål T-184/01)

(2001/C 303/33)

(Rättegångsspråk: engelska)

IMS Health Inc., ett bolag bildat och registrerat enligt rätten i staten Delaware (USA), har den 6 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska

gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Nicholas Levy, John Temple Lang och Robert O'Donoghue från advokatbyrån Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 3 juli 2001 att vidta interimistiska åtgärder i ärende COMP D3/38044,

i andra hand

- ogiltigförklara beslutet i den del det föreskrivs att IMS Health skall licensiera den så kallade 1860 Brick Structure till bolag som för närvarande är verksamma på den tyska marknaden för tjänster rörande regional försäljningsdata och i den del det specificerar de förutsättningar under vilka licensvillkoren skall förhandlas och godkännas av kommissionen,

och under alla omständigheter,

- förplikta kommissionen att ersätta IMS Healths rättegångskostnader, och
- anta alla sådana ytterligare åtgärder som domstolen anser vara lämpliga.

Grunder och huvudargument

Sökanden tillhandahåller regional försäljningsdata i Tyskland rörande läkemedelsbolag. Sökanden har i detta avseende utvecklat en specifik presentation av denna information kallad "1860 brick structure", och till vilken sökanden har upphovsrätt i Tyskland.

Kommissionen har beslutat om interimistiska åtgärder i ett förfarande mot sökanden enligt artikel 82 i EG-fördraget som innebär att sökanden förpliktas licensiera användningen av "1860 brick structure" till sådana utomstående parter som för närvarande är verksamma på den tyska marknaden för tillhandahållande av regional försäljningsdata. Denna åtgärd ifrågasätts av sökanden.

Till stöd för sin ansökan har sökanden gjort gällande att kommissionen har åsidosatt skyddet för dess upphovsrätt enligt nationell och internationell rätt. Rätten att vägra tillgång till upphovsrättsligt skyddat material utgör enligt sökanden själva grunden för upphovsrätten. En sådan vägran strider därför inte mot artikel 82 EG såvida den inte åtföljs av något annat beteende. Något sådant annat beteende föreligger enligt sökanden inte i det förevarande fallet.

Kommissionens argument att tillgång till sökandens upphovsrätt är en förutsättning för att komma in på marknaden, är enligt sökanden oriktigt och grundat på ett missförstånd av de faktiska omständigheterna. Sökanden har anfört att dess konkurrenter använder en annan struktur för att presentera informationen och att nykomlingar på marknaden har möjlighet att utveckla en egen struktur. Sökanden har hävdade att dess "1860 brick structure" inte är någon *de facto*-standard för branschen, utan enbart det format som används av den ledande tillhandahållaren av data.

Sökanden har vidare gjort gällande att det inte föreligger omständigheter som *prima facie* kan motivera att en interimistisk åtgärd vidtas. Kommissionen har vidare gjort en oriktig avvägning av de berörda intressena i syfte att vidta den interimistiska åtgärden. Enligt sökanden skulle beviljandet av en licens innebära irreparabel skada för dess verksamhet och medföra att dess upphovsrätt blir helt utan verkan.

Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar under det administrativa förfarandet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 augusti 2001 av Vassilios Tsarnavas

(Mål T-189/01)

(2001/C 303/34)

(Rättegångsspråk: franska)

Vassilios Tsarnavas, med delgivningsadress i Bryssel, har den 5 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicolas Lhoëst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som kommissionen antog den 22 september 2000 i den mån det fastställer att sökandens namn inte skall upptas på den förteckning över tjänstemän med lönegrad A5 som bedömts mest förtjänt av att befordras under budgetåret 1999 och, följaktligen, att sökanden inte skall befordras till lönegrad A4 under budgetåret 1999,
- ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, kommissionens tysta beslut att avslå klagomålet som sökanden ingett den 27 december 2000 i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,

- följaktligen fastställa att förfarandet för befordran till lönegrad A4 för budgetåret 1999 ogiltigförklaras vad avser sökanden,
- förplikta svaranden att erlægga samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat samma grunder som i mål T-88/01. Sökanden har även åberopat att de regler som gäller för förfarandet för befordran inte iakttagits.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 augusti 2001 av Groupement européen d'intérêt économique Lior

(Mål T-192/01)

(2001/C 303/35)

(Rättegångsspråk: franska)

Groupement européen d'intérêt économique Lior, Bryssel, har den 14 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Véronique Marien och Joëlle Choucroun, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

Avseende fullgörandet av Thermie-avtalen

- förplikta Europeiska kommissionen att erlægga den sista delen av sitt ekonomiska stöd, det vill säga
 - för avtalet Biomasse SME/1539/97: 40 500 euro
 - för avtalet Windenergy SME/792/96: 36 000 euro
 jämte ränta enligt lag från den formella underrättelsen av den 6 juli 2001 tills dess att full betalning sker,
- fastställa att kommissionens beslut att inte godkänna fakturorna från följande medlemmar:
 - Deira, avseende alla Thermie-avtalen, är felaktigt och grundar sig på en avtalstridig revision av räkenskaperna,

- Managium, avseende avtalen Biogaz, Solaire Bioclimatique, Biogaz, är felaktigt eftersom dessa fakturor rör tjänster som utförts av den administratör som utsetts av sökanden i enlighet med arbetsprogrammet,

och följaktligen fastställa att arvodena för Deira och Managium skall godkännas,

- fastställa att beslutet att säga upp avtalet Photovoltaic SME/1883/98-EU är felaktigt,

och följaktligen fastställa att kommissionen saknar grund för att återkräva förskottet på 36 000 euro av sitt ekonomiska bidrag,

- fastställa att beslutet att retroaktivt säga upp avtalet Transport DIS/1178/1997-BE är felaktigt,

och följaktligen fastställa dels att kommissionen saknar grund för att återkräva förskottet på 36 000 euro av sitt ekonomiska stöd, dels att avtalet skall tillämpas giltighetstiden ut.

Altener Agores-avtalet: XVII/41030/Z/99-085

- förplikta kommissionen att erlægga 68 070 euro, vilket motsvarar den sista delbetalningen av kommissionens ekonomiska bidrag, jämte ränta enligt lag från den formella underrättelsen av den 23 juli 2001,

Thermie- och Altener-avtalen

- förplikta kommissionen att ersätta den skada som sökanden drabbats av vid fullgörandet av Thermie- och Altener-avtalen, vilken tills vidare skäligen kan uppskattas till en miljon euro, med reservation för att beloppet kan höjas eller sänkas under förfarandet vid förstainstansrätten,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är en europeisk ekonomisk intressegrupp med tio medlemmar från fyra av Europeiska unionens medlemsstater. Sökanden har ingått flera avtal med kommissionen inom ramen för Thermie-programmet, område B, med syfte att tillverka cd-romskivor rörande:

- biogas från avfall och från behandling av avloppsvatten (avtalet Briogaz SME/003/95-BE),

- den bioklimatiska strukturen (avtalet Solaire Bioclimatique DIS/0161/95-BE),
- förbränning av biomassa (avtalet Biomasse SME/1539/97-BE),
- teknologin avseende vindenergi (avtalet Windenergy SME-0792-96/BE),
- hushållning med energi vid vägtransporter (avtalet Transport DIS/1178/97-BE),
- och solcellsteknologi (avtalet Photovoltaic SME/1883/198-EU).

Inom ramen för Altener II-programmet för spridande av information om förnyelsebara energikällor har kommissionen dessutom givit sökanden i uppdrag att upprätta dels en webbplats — Agores — rörande information om och främjande av förnyelsebara energikällor, dels en portal med länkar till information om förnyelsebara energikällor.

Talan har väckts med anledning av

- att de sista betalningarna inom ramen för avtalet Biomasse och Windenergy ställdes in efter en revision som kommissionen genomförde,
- en ensidig uppsägning av avtalet Photovoltaic, efter att detta tillämpats i två år och fem månader, och krav på återbetalning av förskottet på 36 000 euro,
- en uppsägning av avtalet Transport och krav på återbetalning av förskottet på 36 000 euro,
- att betalningen av 68 070 euro, som påstås vara det resterande beloppet enligt Agores-avtalet, ställdes in.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande att de beslut av kommissionen som ligger till grund för förevarande talan inte har stöd i vare sig författningstext eller avtal.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 augusti 2001 av Alain-Pierre Allo

(Mål T-193/01)

(2001/C 303/36)

(Rättegångsspråk: franska)

Alain-Pierre Allo, med hemvist i Bryssel, har den 11 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstain-

stansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicolas Lhoëst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall:

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 oktober 2000 varigenom sökanden fräntogs en tjänst på mellanchefs nivå och återanställdes som personligt utnämnd rådgivare inom enheten DG RELEX G1 "Horizontal matters",
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 31 januari 2001 och varje annat liknande beslut att inte förflytta sökanden till en annan avdelning eller ett annat generaldirektorat i enlighet med artikel 7 i tjänsteföreskrifterna,
- om nödvändigt ogiltigförklara kommissionens beslut av den 3 maj 2001 att avslå sökandens klagomål av den 23 januari 2001, och även kommissionens beslut av den 19 juni 2001 att avslå sökandens begäran av den 30 april 2001,
- förplikta svaranden att erlagga 25 000 euro som ersättning för den skada som vållats, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I samband med omorganisationen av kommissionens generaldirektorat avvecklades den enhet som sökanden tills dess hade varit enhetschef vid. Sökanden återanställdes som personligt utnämnd rådgivare inom annan enhet. Detta ledde bland annat till att sökanden underordnades en tjänsteman med en lägre grad än sökandens.

Sökanden gör gällande att kommissionen borde ha jämfört kvalifikationerna för de tre enhetschefer som berördes av omorganisationen. Kommissionens beslut om hans återanställning innehåller inga förklaringar av de skäl som motiverar att kommissionen valde sökanden som den som inte längre skulle inneha tjänst som enhetschef. Kommissionen har följaktligen inte iakttagit artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden gör vidare gällande att kommissionen uppenbart inte har beaktat tjänstens intresse i sitt beslut, vilket strider mot artikel 7 i tjänsteföreskrifterna.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring åberopar sökanden att kommissionen inte har beaktat de vägledande bestämmelser som den antog den 18 september 1999, att principen om likabehandling har åsidosatts, och att det förekommit mobbing på arbetsplatsen. Sökanden yrkar slutligen även ersättning för den skada han påstår sig ha drabbats av.

Grunder:

Felaktig tolkning av artikel 7.1 b i rådets förordning nr 40/94 — Varumärket har tillräcklig särskiljningsförmåga. Sökanden har vidare anfört att det ankommer på överklagandenämnden att bevisa att så ej är fallet. Det ankommer inte på sökanden att visa att artikel 7.1 b i rådets förordning nr 40/94 inte är tillämplig.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 14 augusti 2001 av Unilever N.V.

(Mål T-194/01)

(2001/C 303/37)

(Rättegångsspråk: engelska)

Unilever N.V., ett bolag registrerat i Rotterdam (Nederländerna) har den 14 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Dr Verna von Bomhard och Dr Andreas Renck från Lovells Boesebeck Droste, Alicante (Spanien).

Sökanden har yrkat att domstolen skall

- Ändra beslutet av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 22 maj 2001 (mål R 1086/2000-1) på så sätt att varumärket beviljas registrering som gemenskapsvarumärke
- I andra hand ogiltigförklara beslutet
- Förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande för gemenskapsvarumärket:	Unilever N.V.
Berört gemenskapsvarumärke:	Tredimensionellt kännetecken (småstensformat) — Ansökan nr 1418250 för gods i klass 3
Beslut:	Ansökan avslås
Beslut av överklagandenämnden:	Partiellt bifall till överklagandet

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 augusti 2001 av Gibraltars regering

(Mål T-195/01)

(2001/C 303/38)

(Rättegångsspråk: engelska)

Gibraltars regering har den 20 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Alastair Sutton, Michael Llamas och Walter Schuster, White & Case, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i form av en skrivelse av den 11 juli 2001 ställd till Förenade kungariket att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gibraltars regering har infört ett skatteprogram enligt vilket vissa företag under vissa förutsättningar befrias från inkomstskatt och endast påförs en fast skatt (lagstiftningen om skattebefrielse för företag). Bestämmelserna har ändrats vid flera tillfällen innan och efter det att Förenade kungariket och Gibraltar anslöt sig till Europeiska gemenskaperna år 1973.

Kommissionen har nu beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG och klassificerat lagstiftningen som nytt stöd som inte har meddelats. De ändringar av lagstiftningen som gjordes år 1979 och 1983, efter det att Förenade kungariket hade anslutit sig till Europeiska gemenskaperna, var enligt kommissionen väsentliga ändringar som medförde att hela programmet skulle betraktas som nytt stöd. Detta beslut ifrågasätts nu av sökanden.

Kommissionen har enligt sökanden åsidosatt Gibraltars rätt till försvar genom att ge en otillräcklig motivering till det ifrågasatta beslutet och genom att inte låta Gibraltars regering, som berörs direkt och personligen av beslutet, yttra sig tillräckligt. Vidare har kommissionen åsidosatt Förenade kungarikets rätt till försvar, som utgör en väsentlig formföreskrift.

Sökanden har vidare hävdatt att beslutet är oförenligt med artikel 88 i EG-fördraget och att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar samt åsidosatt sin skyldighet att handla med erforderlig omsorg.

Enligt sökanden kan lagstiftningen ifråga inte klassificeras som nytt stöd, eftersom lagstiftningen redan fanns innan Förenade kungariket anslöt sig till Europeiska gemenskapen och eftersom ändringarna år 1976 och 1983 inte förändrade lagstiftningen väsentligt. Stödet skall därför snarare betraktas som befintligt stöd enligt artikel 88.1 EG.

Att nu genomdriva ett förfarande enligt artikel 88.2 EG avseende nytt stöd skulle medföra en omotiverad börda som kan få allvarliga konsekvenser, i synnerhet eftersom en undersökning enligt artikel 88.1 i EG-fördraget för sökandens del skulle få jämförbara verkningar men mindre allvarliga konsekvenser. Dessutom anser sökanden att beslutet är oproportionerligt med hänsyn till den tid som har förflutit sedan ändringarna i fråga antogs. I detta avseende påpekar sökanden även att ändringarna i fråga kan särskiljas från resten av skattesystemet och att det därför inte finns skäl att ifrågasätta hela systemet.

Sökanden har vidare hävdatt att tolkningen av begreppet statligt stöd i EG-rätten har utvecklats sedan Förenade kungariket anslöt sig till Europeiska gemenskaperna och sedan ändringarna i fråga gjordes, i synnerhet avseende beskattningsåtgärder. Vid den tidpunkten ansågs detta slags åtgärder enligt sökanden i allmänhet inte omfattas av EG-fördragets bestämmelser om statligt stöd. Det saknades därför vid den tidpunkten anledning att upplysa om lagstiftningen. Att hävda att lagstiftningen avser nytt stöd nu, 18 respektive 23 år efter ändringarna i

fråga, skulle stå i strid med rättssäkerhetsprincipen och med skyddet för sökandens berättigade förväntningar. Den tidsfrist för att betrakta statligt stöd som nytt stöd, som föreskrivs i artikel 1.b.iv i förordning nr 659/999, har gått ut för länge sedan. Sökanden anser att denna princip skäligen även måste vara tillämplig avseende kommissionens granskning av ändringar av befintliga stödprogram, såsom i förevarande fall.

Sökanden hävdar slutligen att den undersökning som kommissionen vidtog innan den fattade beslutet tog för lång tid, och att kommissionen därigenom har åsidosatt både sin skyldighet att handla med erforderlig omsorg och principen om god förvaltningssed.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 14 augusti 2001 av Société Coopérative Agricole GIPAM

(Mål T-197/01)

(2001/C 303/39)

(Rättegångsspråk: franska)

Société Coopérative Agricole GIPAM, Ducos (Frankrike), har den 14 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Alain Lorang, Hubert Mazingue och Patrick Leroyer Gravet, avocats, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens förordning nr 896/2001 av den 7 maj 2001,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att förordningen i fråga⁽¹⁾ inte är förenlig med rådets förordning nr 404/1993⁽²⁾. Den omtvistade förordningen fastställer genomförandeföreskrifter för förordning nr 404/1993. Enligt sökanden undergräver dessa föreskrifter de rättigheter som sökanden förvärvat enligt de tidigare förordningar som antagits för att genomföra förordning nr 404/1993. Enligt de tidigare förordningarna ansågs sökanden som en traditionell importör,

vilket inte längre är fallet enligt den nuvarande förordningen. Kommissionen har således snedvridit konkurrensen och gjort åtskillnad mellan de företag som kan uppfylla referenskraven i den nya genomförandeförordningen och de övriga företagen.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 896/2001 av den 7 maj 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 när det gäller importsystemet för bananer i gemenskapen (EGT L 126, 8.5.2001, s. 6–16).
- (²) Rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, 25.2.1993, s. 1–11).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 augusti 2001 av Technische Glaswerke Ilmenau GmbH

(Mål T-198/01)

(2001/C 303/40)

(Rättegångsspråk: tyska)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Tyskland) har den 28 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av G. Schohe, Rechtsanwalt, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 juni 2001 rörande Tysklands statliga stöd till Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Tyskland – K (2001) 1549,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser det beslut genom vilket kommissionen förklarade Tysklands statliga stöd om 4 miljoner DEM till förmån för sökanden vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

Enligt ansökan var VEB (Volkseigener Betrieb) Werk für Technisches Glas Ilmenau centrum för glastillverkningen i DDR och blev efter återföreningen mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Tyska demokratiska republiken omvandlat till Ilmenauer Glaswerke GmbH. Sökanden förvärvade år 1994

tre av detta bolags tolv produktionslinjer. En förutsättning för detta övertagande var ett åtagande från den tyska delstaten Thüringen om att ytterligare ett investeringstillskott om 4 miljoner DEM skulle beviljas inom ramen för "Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur" (handlingsprogram för förbättring av den regionala ekonomiska strukturen), genom vilket den börda som sökanden drabbades av på grund av köpeskillingen skulle minskas med detta belopp. Åtagandet har därefter inte uppfyllts.

Sökanden har senare förvärvat en fjärde produktionslinje. Den tyska Treuhandanstalt avstod i februari 1998 från att kräva sökanden på 4 miljoner DEM av köpeskillingen enligt avtalet från år 1994 på grund av sökandens likviditetssvårigheter. I december 1998 meddelade Tyskland kommissionen olika åtgärder syftande till finansiell konsolidering och en långfristig lönsamhet hos sökanden, däribland det avstående från en del av köpeskillingen som kommissionen i det omtvistade beslutet förklarar vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

Sökanden gör gällande att avståendet från en del av köpeskillingen inte utgjorde något stöd. Syftet med att avstå från denna del var att sökanden skulle försättas i den situation som den skulle ha befunnit sig om medel fullt ut hade utbetalats i överensstämmelse med åtagandet. Detta åtagande hade grundat ett betalningskrav och en berättigad förväntning. Vidare hade det inte stridit mot stödbestämmelserna om Treuhandanstalt år 1994 hade avtalat en köpeskillning med sökanden som hade varit 4 miljoner DEM lägre än vad som skedde. Argumentet om att bortfallet av ytterligare stöd om 4 miljoner DEM skulle sakna rättlig betydelse håller inte, eftersom Treuhandanstalt och delstaten Thüringen är två olika juridiska personer.

Vidare gör sökanden gällande att kommission använt sig av privata investerares bedömningsinstrument på ett felaktigt sätt. Den borde ha prövat om avståendet från en del av köpeskillingen kunde antas medföra att sökanden blev långsiktigt lönsam. Dessutom har avståendet från en del av köpeskillingen inte lett till en ytterligare och mer omfattande förmögenhetsförlust för staten, utan det utgjorde endast en metod som Tyskland valde för att uppfylla 1994 års åtagande.

I andra hand hävdar sökanden att fastställandet av stödets storlek är felaktigt. Kommissionen har underlåtit att stödja sin beräkning av stödets storlek på ett konstaterande av faktiska omständigheter. Vidare har Tyskland undvikit förluster som skulle ha uppstått om man inte hade avstått från en del av köpeskillingen, eftersom sökanden skulle ha gått i konkurs om Treuhandanstalt hade gjort gällande sitt krav på köpeskillingen fullt ut. Dessutom har kommission beräknat stödets storlek till ett belopp som inte står i överensstämmelse med dess egna konstateranden.

Sökanden gör gällande att kommissionen vid användningen av sitt skönsmässiga utrymme inte tagit hänsyn till att en annan firma erhåller eller stärker en marknadsdominerade ställning i vissa delar av glastillverkningen om sökanden försvinner från marknaden. Därmed föreligger en uppenbart felaktig bedömning och på grund av detta fel har artikel 87.3 c EG åsidosatts. Kommissionen har dessutom grundat sig på en omstruktureringsplan, en plan som den visste att den inte längre var aktuell.

Slutligen gör sökanden gällande att dess rätt till ett rättvist förfarande, rätten till försvar samt principen om en god förvaltning åsidosatts, samt att motiveringsskyldigheten (artikel 253 EG) och artikel 20.1 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾ åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning(EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 augusti 2001 av aktiebolaget Free Trade Foods

(Mål T-202/01)

(2001/C 303/41)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Aktiebolaget Free Trade Foods, med säte i Curaçao (Nederländska Antillerna) har den 30 augusti 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av M.M. Slotboom och N.J. Helder, avocats, Rotterdam.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) Ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 1325/2001 av den 29 juni 2001 om fortsatta skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT,
- 2) Fastställa att kommissionen är ansvarig för den skada som FTF lidit till följd av den femte skyddsåtgärden samt att parterna i samråd skall fastställa omfattningen av den skada som FTF lidit. Om en överenskommelse inte kan nå härvid skall förfarandet fortsätta, inom en tidsfrist som det ankommer på förstainstansrätten att fastställa,

för att beräkna nämnda skada eller i vart fall förplikta gemenskapen att betala skadestånd till ett belopp som beräknats ungefärligt men som senare kommer att preciseras. I andra hand yrkas att gemenskapen skall förpliktas att betala ersättning med ett belopp som förstainstansrätten fastställer ex aequo et bono jämte ränta enligt den räntesats som är tillämplig vid dagen för ansökan till och med den dag då fullständig betalning sker.

- 3) Förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Aktiebolaget Free Trade Foods har ett sockerraffinaderi i Curaçao som ägnar sig åt förädling av C-socker från gemenskapen som erhållit ULT som ursprung i enlighet med regel om kumulation mellan EG och ULT. Sockret kan därefter importeras tullfritt till gemenskapen.

Kommissionen har genom sin förordning nr 1325/2001 av den 19 juni 2001⁽¹⁾ (femte skyddsåtgärden), ändrad genom kommissionens förordning nr 1476/2001 av den 18 juli 2001⁽²⁾ emellertid fastställt en kvot om 4848 ton för perioden från den 1 juli till den 1 december 2001.

Sökanden utvecklar följande grunder till stöd för sina yrkanden:

- Åsidosättande av artikel 109 i ULT-beslutet.
- Åsidosättande av den prioritetsordning som fastställs i EG-fördraget till förmån för ULT-varor.
- Åsidosättande av artikel 7.5 i avtalet om skyddsåtgärder som ingåtts inom ramen för WTO-avtalet samt av artikel 300.7 i EG-fördraget.
- Kommissionens förordning nr 2553/97 är rättsstridigt. Bestämmelserna häri har även förklarats vara tillämpliga i den omtvistade förordningen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1325/2001 av den 29 juni 2001 om fortsatta skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av sockerprodukter som omfattas av kumulation mellan EG och ULT under perioden 1 juli till 1 december 2001 (EGT L 177, s. 57).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1476/2001 av den 18 juli 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1325/2001 när det gäller skyddsåtgärder rörande import från utomeuropeiska länder och territorier av blandningar av socker och kakao som omfattas av kumulation mellan AVS och ULT under perioden 1 juli 2001 till 1 december 2001 (EGT L 195, s. 29).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 september 2001 av Gibraltars regering**(Mål T-207/01)**

(2001/C 303/42)

(Rättegångsspråk: engelska)

Gibraltars regering har den 7 september 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Alastair Sutton, Michael Llamas och Walter Schuster, White & Case, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i form av en skrivelse av den 11 juli 2001 ställd till Förenade kungariket att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2,
- vidta de övriga eller ytterligare åtgärder som rättvisan kräver,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gibraltars regering införde år 1983 ett skatteprogram enligt vilket vissa företag under vissa förutsättningar påförs inkomstskatt med en nedsatt skattesats (lagstiftningen om kvalificerade företag).

Kommissionen har beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG och klassificerat lagstiftningen som i fråga om nytt stöd som inte har meddelats. Detta beslut ifrågasätts nu av sökanden.

Kommissionen har enligt sökanden åsidosatt Gibraltars rätt till försvar genom att ge en otillräcklig motivering till det ifrågasatta beslutet och genom att inte låta Gibraltars regering, som berörs direkt och personligen av beslutet, yttra sig tillräckligt.

Vidare har kommissionen åsidosatt Förenade kungarikets rätt till försvar, som utgör en väsentlig formföreskrift.

Sökanden har vidare hävdad att beslutet är oförenligt med artikel 88 i EG-fördraget och att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar samt åsidosatt sin skyldighet att handla med erforderlig omsorg.

Enligt sökanden kan lagstiftningen ifråga inte klassificeras som nytt stöd som inte har meddelats. Lagstiftningen om kvalificerade företag har redan funnits i 18 år. Vidare upplyste Förenade kungarikets regering om lagstiftningen år 1998 inom ramen för Primarolo-gruppen, som arbetade med problemet med sambandet mellan beskattningsåtgärder och bestämmelser om statligt stöd. Det förfarande som kommissionen nu har inlett är en konsekvens av nämnda grupps resultat. Lagstiftningen i fråga skall därför i stället anses avse befintligt stöd enligt artikel 88.1 EG.

Att nu genomdriva ett förfarande avseende icke meddelat nytt stöd skulle medföra en omotiverad börda som kan få allvarliga konsekvenser, i synnerhet eftersom en undersökning enligt artikel 88.1 EG för sökandens del skulle få jämförbara verkningar men mindre allvarliga konsekvenser. Dessutom anser sökanden att beslutet är oproportionerligt med hänsyn till den tid som har förflutit sedan systemet infördes. I detta avseende påpekar sökanden även att ändringarna i fråga kan särskiljas från resten av skattesystemet och att det därför inte finns skäl att ifrågasätta hela systemet.

Sökanden har vidare hävdad att tolkningen av begreppet statligt stöd i EG-rätten har utvecklats sedan systemet infördes, i synnerhet avseende beskattningsåtgärder. Vid den tidpunkten ansågs detta slags åtgärder enligt sökanden i allmänhet inte omfattas av EG-fördragets bestämmelser om statligt stöd. Det saknades därför vid den tidpunkten anledning att upplysa om lagstiftningen. Att nu hävda att lagstiftningen avser nytt stöd skulle stå i strid med rättssäkerhetsprincipen och med skyddet för sökandens berättigade förväntningar. Sökanden hänvisar till artikel 1.b.v i förordning nr 659/1999, enligt vilken åtgärder som har vidtagits före en eventuell rättsutveckling skall betraktas som befintligt stöd.

Sökanden hävdar slutligen att den undersökning som kommissionen vidtog innan den fattade beslutet tog för lång tid, och att kommissionen därigenom har åsidosatt både sin skyldighet att handla med erforderlig omsorg och principen om god förvaltningssed.